

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitur De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censuris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus I. De natura, & effectibus suspensionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

20. Simonia & confidentia occulta.

21. Promoueri ad ordines maiores, supposita alia persona, ad subeundum examen, vel falso, aut supposito titulo.

CAPVT IV.

DE SUSPENSIONE, DEPOSITIONE, & DEGRADATIONE.

ARTICVLVS I.

De natura, & effectibus suspensionis.

DVBIVM est 1. quid sit suspensio. *Respondeo* suspensionem esse censuram Ecclesiasticam, quia clericus impeditur ne functiones sui officij, aut beneficij exerceat. Ex quo patet 1. suspensionem proprie non cadere nisi in solos clericos, eum prius vsu potestatis Ecclesiasticæ, quæ non nisi solis clericis cõpetit.

Patet 2. suspensionem distingui ab excommunicatione, & interdicto, quia hæc priuant alijs bonis, aut iisdem sub alia ratione. Nam excommunicatio priuat bonis spiritualibus, quatenus habent rationem communicationis cum fidelibus, interdictum verò, vt sunt quædam participatio rerum sacrarum: suspensio autem, vt habent rationem functionis clericalis.

Dubium est 2. quotuplex sit suspensio. *Respondeo* esse multiplicem, nam 1. alia est à iure, alia ab homine, vt patet ex dictis, vbi de censuris in genere. 2. alia totalis, quæ nimirum suspendit ab omni officio, tam ordinis, quàm iurisdictionis, & à beneficio: alia partialis, quæ tantum ab altero suspendit, idque aut totaliter, vt si Sacerdos suspendatur ab omni officio Sacerdotali; aut solum partialiter, vt si suspen-

datas

datur tantum à celebratione Missæ. 3. alia est perpetua, alia ad tempus, siue certum, siue incertum.

Dubium est 3. quinam sint effectus suspensionis. *Respondeo* cum multiplici distinctione. Nam imprimis quæ absolute, fertur, seu sine limitatione, suspendit ab officio, & beneficio, cum necessario ab altero eorum suspendat, & non sit maior ratio, cur ab vno suspendat, quàm ab alio. Quæ verò absolute suspendit ab officio, prohibet omnes actiones proprias clericorum, siue sint iurisdictionis, siue ordinis, vt patet ex eadem ratione. At quæ suspendit ab aliquo officio determinato, non suspendit nisi ab actibus illius officij, & à coniunctis. Quia cum censura non faciat nisi quod significat, non est ratio cur ad alia extendatur. Vnde suspensus à iurisdictione, non est suspensus ab ordine, aut vice versa, nisi quando vnum includit aliud, vt fit in absolute à peccatis, quæ actus ordinis, simulque iurisdictionis includit. Suspendio tamen absoluta, seu totalis ab officio, non impedit quin ea ligatus possit sacro, & diuinis officiis interesse, aliaque præstare quæ à laicis fieri possunt.

Deinde absolute suspensus ab officio, non est eo ipso suspensus à beneficio, cum hæ sint pœnæ distinctæ: vnde potest illius fructus recipere si curet officiam, quatenus ipse, ob censuram illud exequi non potest, fieri per alium.

Rursus suspensus nominatim ab exercitio ordinis inferioris, non videtur propterea suspensus ab vfu ordinis superioris, siquidem non apparet ratio cur superior, qui Sacerdotem suspendit nominatim ab officio Diaconi, velit eo ipso illum etiam suspendere, ab omni officio Sacerdotali.

A fortiori suspensus ab ordine superiori, non censetur suspensus ab inferiori, cum ordo inferior à superiori non pendeat. Vnde Sacerdos suspensus à Sacerdotio, etsi nequeat sacrificare, absolueret, &c. potest tamen diaconatum exercere.

Præterea suspensus à beneficio non potest administrationem illius temporalem exercere, nec fructus illius percipere, alias ipso iure eo priuatur, at non propterea priuatur vsu iurisdictionis, ordinis, vel officij clericalis, adeoque nec iure conferendi beneficia, vel ad ea eligendi, ista enim non sunt fructus beneficii, sed potius actus officij beneficio annexi. Imò probabile est nouum beneficium ei posse validè conferri, esto talis collatio irritari possit.

Suspensus tamen à beneficio tenetur præstare officium, ad quod alias ratione beneficii obligatur, esto fructus illius non percipiat. Vnde probabile est præstantem officium lucrari fructus proportionatos, saltem si per ipsum non fiat, quin à suspensione absoluitur.

An autem suspenso ab officio, aut à beneficio nouum beneficium non modo illicitè, sed etiam inualidè conferatur, satis incertum videtur ob pugnantem hac de re auctororum sententias. Verùm quia pœna nō sunt extendendæ sine certo iure, ij probabilius sentire videntur, qui negant talem collationem ipso facto esse inualidam.

Dubium est 4. quanam personæ suspendi possint. *Respondeo* 1. omnes & singulas personas Ecclesiasticas, excepto Papa, suspensionis pœnam incurrere posse. Illud tamen priuilegium Episcopis, ob eorum dignitatem concessum est, vt generali sententia suspensionis, & interdicti non comprehendantur, nisi specialis eorum mentio fiat.

Respondeo 2. integram communitatem clericorum posse suspendi, vt si Capitulum suspendatur à iure quod habet conferendi aliquod beneficium, vel à iurisdictione quam alicubi exercet.

Vbi aduerte non posse sic communitatem suspendi, vt innocentes suspendantur ab officio sibi proprio. Vnde quamuis nequeant exercere actus ad communitatem immediatè spectantes, non tamen ob alienam culpam, exercitio proprii officij priuantur.

DH-

Dubium est 5. qua de causa censura suspensionis ser-
ri possit. *Respondeo 1.* hanc censuram non posse ferri
in aliquem, nisi ob culpam propriam illius: quia pœ-
na non infligitur nisi ob culpam propriam.

Respondeo 2. hanc censuram, cum sit pœna valde
gravis, vt pote priuans vsu ordinis, aut iurisdic-
tionis, aut beneficij, non nisi ob peccatum mortale infli-
gi posse. Sufficit tamen culpa venialis, vt quis in re
aliqua leuioris momenti suspendatur, vt si Diaconus
semel tantum ab exercitio sui ordinis priuetur, quia
negligenter, aut immodeste in illius vultu se gessit.

Dubium est 6. de duratione, & extensione huius cœ-
suræ. *Respondeo 1.* censuram latam cum temporis de-
terminatione, non cessare per se loquendo, nisi fini-
to eo tempore. Latam verò sine temporis determi-
natione, durare donec à superiore tollatur.

Respondeo 2. eum qui alicubi simpliciter suspen-
ditur ab officio, sine loci determinatione, censeri vbi-
que à tali officio suspensum. Vnde simpliciter sus-
pensus à celebratione sacri, nullibi potest celebra-
re. Quia proprium est censuræ vt personam afficiat,
ideoque eam sequatur vbi cumque existat.

Atque hinc non pauci colligunt, eum qui suspen-
ditur à beneficio absque loci determinatione, cense-
ri suspensum etiam à beneficio alibi existente. Proba-
bile tamen est suspensionem non adeo extendi, nisi
expresse declaretur.

Dubium est 7. de violatione huius censuræ. *Respondeo 1.*
suspensum peccare mortaliter per se loquendo, a-
gendo contra prohibitionem: quia præceptum Ec-
clesiæ violat in re graui. Verùm leuitas materiæ inter-
dum à mortali excusat, vt si suspensus ab officio, ora-
tionem semel in choro recitaret.

Respondeo 2. participantem cum suspensio tolera-
to, in ijs à quibus est suspensus, non peccare. Quia
nulla nunc est obligatio vitandi toleratum: at parti-
cipantem cum non tolerato, peccare mortaliter, ni-
si ex graui causa excusetur. Non tamen vllam censu-
ram

ram

ram incurrere, etsi participet cum eo, siue in prædictis, siue in crimine ob quod suspensus est: cum nullibi aliqua censura in illum, lata sit, esto ad rem malam & grauius prohibitam cooperetur.

Respondeo 3. si suspensus sit toleratus, gesta per illum valere, si verò non sit toleratus, actus quidem ordinis valere, non tamen iurisdictionis, nisi forte adsit titulus coloratus, & error communis.

Respondeo 4. solenniter exercentem ordinem maiorem à quo suspensus est, contrahere irregularitatem: secus si non sole mniter, aut si maiorem tantum ordinem exercentem actum iurisdictionis, cum actu ordinis minimè coniunctum, irregularitatem non contrahere.

Hinc Diaconus suspensus ab officio, non sit irregularis prædicando, nec subdiaconus cantando Epistolam sine manipulo, at neque huic pœnæ sit obnoxius suspensus conferendo beneficium aut eligendo ad illud: secus si Sacramentum pœnitentiæ administraret.

Dubium est 8. quid requiratur ad absolutionem à suspensione. *Respondeo* ad absoluendum ab hac censura, verba aliqua non esse determinata, adeoque absolutionem posse conferri sub hac verborum forma. *Absoluo te à vinculo suspensionis in quam incurristi, & restituo te ad executionem tui officii, vel ordinis, vel ad tuum beneficium.*

Neque est necessarium explicare causam suspensionis: oportet tamen in delictis grauibus petere iuramentum obediendi Ecclesiæ, item satisfactionem, vel cautionem.

Potest autem Episcopus absoluere à suspensione Papæ reseruata, orta ex delicto occulto, & ad forum contentiosum minimè deducto. Atque hac pauca sufficient de iis quæ spectant ad suspensionem in genere: nunc superest vt de singulis suspensionibus disseramus.